

Ό,τι επιτρέπει ο Κύριος είναι ωφέλιμο.

π. Κωνσταντίνος Κόμαν.

Τι ημέρα είναι σήμερα; 9 Αυγούστου 1981... Λοιπόν, ας παραμείνουν στην μνήμη σας αυτοί εδώ οι τόποι, οι πηγές, τα βουνά, οι κοιλάδες... και τον επόμενο χρόνο όλα αυτά θα σας υπενθυμίζουν ότι τον περασμένο χρόνο, αυτόν τον καιρό, εμείς ήμασταν στην Σύχλα, εκεί ψηλά και συζητούσαμε μ' ένα μουγγό και τυφλό γέροντα. Δεν είχε τίποτε να μας πει, διότι ήταν και κωφός και δεν έβλεπε καλά. Ήταν ένας γέροντας παλαβός, ο οποίος μας έλεγε μερικές «χαζομάρες». Άραγε ζει ακόμη;

Του χρόνου... Είναι πολύς καιρός μέχρι του χρόνου! Όσοι από εσάς, που έρχεσθε εδώ συχνά από παλιά και ωφεληθήκατε κάτι, θέλω να με μνημονεύετε. Να με μνημονεύετε ως εξής: «Αυτός ο άνθρωπος δεν γνώριζε πολλά βιβλία, αλλά είχε μια φιλοδοξία, ένα ανεξέλεγκτο ζήλο: Να μας ωφελήσει ψυχικά. Και με τα χέρια του έπλεκε κομποσχοίνια για να μας διδάξει, έτσι ήθελε αυτός... και εμείς, άλλοι ωφεληθήκαμε και άλλοι σκανδαλισθήκαμε...».

Εγώ σκέπτομαι έτσι: Αν έχω να ζήσω ακόμη μερικές ημέρες, μου επιτράπηκαν από τον Κύριο, ώστε μερικές σκουριές που μου απέμειναν, να τις καθαρίσω με την ράσπα της μετανοίας. Ό,τι επιτρέπει ο Κύριος είναι ωφέλιμο για τον τέλειο καθαρισμό της ψυχής μου. Κι εμείς πρέπει να τον

ευχαριστούμε με όποιο τρόπο Εκείνος μας οικονομεί, διότι ξέρει ως Θεός τι μας χρειάζεται. Μερικούς νέους τους παίρνει ο Θεός στον ουρανό για να μην αμαρτήσουν περισσότερο, ενώ άλλους, τους γέρους, τους αφήνει ακόμη στην γη για να μετανοήσουν. Βλέπετε τις κρίσεις του Θεού; Μεγάλες και ανεξήγητες είναι οι κρίσεις του Θεού! Γι' αυτό δοξασμένος ας είναι, διότι μας ανέχεται ακόμη, ενώ εγώ αντί να μετανοώ, προσθέτω κι άλλες αμαρτίες. Κατηγορώ τον ένα και τον άλλο λέγοντας: «Πάλι έσφαλε αυτός... Τι είδους άνθρωποι είναι αυτοί;...»

Ήταν ένας νεαρός δόκιμος μοναχός, τον οποίον την Πέμπτη τον διάβασα μοναχό στο κρεβάτι και το Σάββατο εκοιμήθη. Τον ονόμασα Γερβάσιο. Πριν πεθάνει μου είπε:

- Ειδοποίησε, πάτερ τον Πνευματικό να φέρει την Θεία Κοινωνία να με κοινωνήσει. Και αφού έκανα όλα, κατόπιν μου είπε:
- Πάτερ, άναψε γρήγορα το κερί.

Κρατούσα εγώ το κερί στο χέρι μου αναμμένο και πήρα και το δικό του χέρι να το κρατάει κι αυτός μαζί. (Στην Ορθόδοξη Ρουμανική Εκκλησία, οι μοναχοί που κοινωνούν, φορούν τον μοναχικό τους μανδύα και κρατούν στο δεξί τους χέρι ένα κερί αναμμένο).

- Άφησέ το, πάτερ, να το κρατάω εγώ...

Κρατούσε, λοιπόν, αυτός, το κερί περίπου δύο λεπτά. Κοίταζε δεξιά, αριστερά και επάνω. Κοιτάζοντας αριστερά έκανε άσχημους μορφασμούς και φαινόταν ξαφνιασμένος, ενώ κοιτάζοντας δεξιά, χαιρόταν λίγο.

- Πάτερ, σβήσε το κερί, διότι έχω ακόμη λίγο. Κατόπιν μου είπε:
- Πάτερ Παΐσιε, πήγαινε και πες στον Πνευματικό να έλθει να μου διαβάσει την συγχωρητική ευχή για την έξοδο της ψυχής μου.

Όταν το άκουσα, αναρωτήθηκα: Κι αυτό το ζήτησε; Πήγα πάλι στον Πνευματικό και του είπα την συνέχεια της υποθέσεως. Εκείνος έτρεξε αμέσως. Ο π. Γερβάσιος ήταν σε αναμονή και ρωτούσε: Έρχεται ο πατήρ; Έρχεται, έρχεται, του απαντούσαν οι διπλανοί του. Μπήκε στο σπίτι ο Πνευματικός π. Γεδεών. Τον ερώτησε:

- Τι θέλεις, Γερβάσιε;

– Πάτερ, να μου διαβάσεις την συγχωρητική ευχή για την αναχώρηση της ψυχής μου.

Πράγματι, του διάβασε την ευχή κι εκείνος ήταν πολύ ειρηνικός.

Ήλθαν κι άλλοι Πατέρες από το μοναστήρι, διότι είχαν ακούσει την υπόθεση αυτή. Εγώ τράβηξα το κρεβάτι με τον ετοιμοθάνατο νεόκουρο μοναχό στη μέση του δωματίου. Σταθήκαμε τριγύρω του κοιτάζοντάς τον. Αυτός μας έλεγε:

– Σας ακούω, αλλά δεν σας βλέπω πλέον.

Αυτός κάτι άλλο έβλεπε εκείνη την στιγμή. Και ξαφνικά μας είπε φωναχτά:

– Συγχωρέστε με!

– Ο Θεός να σε συγχωρήσει, του είπαμε εμείς. Αυτός κατάπιε μια φορά, μετά πήρε μια βαθιά αναπνοή, μετά μια μικρότερη, μια άλλη παρατεταμένη και βγήκε η ψυχή του από το σώμα του. Να, μοναχός για τρεις ημέρες, ηλικίας 19 ετών! Κι εγώ είμαι 60 και πλέον χρόνια στην μοναχική ζωή κι ακόμη δεν έβαλα αρχή. Δεν προετοιμάσθηκα ακόμη για τον θάνατο. Βάζω τις πέτρες για τα θεμέλια, βάζω την άλλη, την βγάζω, γιατί δεν ταιριάζει κ.ο.κ. Βλέπετε πώς μας πλανά ο διάβολος;

π. Κωνσταντίνος Κόμαν.

Από το βιβλίο: π. Κων. Κόμαν, Αρχιμ. π. Ιωαννικίου Μπάλαν, Ο Γέροντας Παΐσιος Ολάρου, Πνευματικός του Γέροντος Κλεόπα Ηλίου (1897-1990). Μετάφραση-επιμέλεια υπό αδελφών Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους. Άγιον Όρος 1990 (αποσπάσματα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>

